

Ord tillader jeg mig atter at anbefale Lovforslaget.

Indenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan kun udtale min Glæde over den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. Det er ikke saa helt sjældent, at Partiernes her i Tinget samles om en enkelt Grundtanke, men naar det gælder Valgret, plejer man ganske vist ikke at se den smukke Enighed, som hersker under Forhandlingerne her i Dag. Det har kun været rene Enkeltheder, der har været Tvivl om. Jeg kan føje til, at det har glædet mig at se, at de Bemærkninger, der ere fremkomne, i alt væsentligt ere gaaede i samme Retning som de, jeg gjorde ved forrige Mødes Slutning. Den Tvivl, der har været rejst om Lovforslagets grundlovmæssige Karakter, tror jeg, man kan komme ud over, naar man i selve Lovforslaget fastholder, at de Mennesker, der skulle have Lejlighed til at afgive deres Stemmer, skulle være Folk, der virkelig have fast Bopæl i Overensstemmelse med vedkommende Grundlovsparagraf. Grundlovsparagraffens Bestemmelse gaar ikke ud paa, at vedkommende Vælger netop skal være paa Stedet paa Valgdagen, det er ikke det, man har lagt Vægt paa, men det, Interessen har drejet sig om, er den faste Bopæl i den bestemte Valgkreds, endda for hele Aaret. Jeg tror, at denne Bestemmelse i og for sig ikke er særdeles vel begrundet, men det er sikkert derpaa, Vægten har ligget, og jeg tror ikke, at man vil faa nogen Vanskelighed med Hensyn til Lovforslagets Grundlovmæssighed og Rimelighed paa dette Punkt. Jeg kan dertil føje, at Vanskeligheden i Henhold til denne Grundlovsparagraf syntes mig større for de fraflyttede Vælgeres Vedkommende end overfor dette Spørgsmaal.

Dernæst er det af det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) blevet sagt, at Udvalget burde ikke saa meget tage den norske Lov til Forbillede som et engelsk Forslag, der har været forelagt. Det engelske Lovforslag synes mig ganske vist ikke at opfylde den Fordring, det ærede Medlem stillede. Det ærede Medlem mente, at det skulde være simplere end den norske Lov. Jeg maa tilstaa, at jeg har faaet det Indtryk, at det er endnu mere udviklet og fremmedartet end det norske Forslag, men derom vil der neppe være Grund til at strides. Jeg antager, man vil kunne enes om, at Udvalgets naturlige Fremgangsmaade vil være at benytte begge de Forbilleder, der foreligge,

og tage den Del af dem, der er praktisk anvendelig herhjemme. Jeg tror, det vil kunne lykkes at gøre Reglerne simplere end baade i det engelske og det norske Forslag.

Et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Færøerne (Efferløse), — bad om, at der maatte blive tilvejebragt Oplysninger om, hvorledes Bestemmelserne have virket i Norge. Nogle af disse kan jeg med det samme give Tinget. Der foreligger en Statistik over Reglernes Virkning i Norge ved Valget i 1906. Jeg maa forudskikke den Bemærkning, at i Norge gælde Reglerne ikke blot for Søfolk og Folk udenfor Riget, men ogsaa de indenrigske fraværende, der have lovligt Forfald. Det viser sig, at ved Valget 1906 er der i alt blevet afgivet 289,000 Stemmer. Af disse ere 24,474 afgivne af fraværende, altsaa tæt op mod $\frac{1}{10}$ af alle afgivne Stemmer. Det har altsaa vist sig i Norge, at denne Bestemmelse har haft meget vidtrækkende Betydning og aabnet Adgang til at stemme for en overordentlig stor Del af Vælgerbefolkningen, der ellers ikke vilde have haft Adgang dertil, og at det derfor er en værdifuld Bestemmelse. Jeg tror, det vil have sin Interesse at føje til, at disse Stemmesedler, der afgives efter de vedtagne Regler, naturligvis undersøges meget nøje af Valgbestyrelserne. Disse have ment at maatte kassere omtrent 4,000 af de indsendte Stemmesedler, idet af 28,700 kun de 24,474 bleve godkendte. Angaaende Resultatet ved sidste Valg kan jeg desværre ikke give nogen Meddelelse. De ere jo foregaaede for ganske nylig, og nogen statistisk Bearbejdelse foreligger endnu ikke. Mit Indtryk efter spredte Meddelelser i de norske Blade er, at Forfaldsanmeldelser, som er den norske Betegnelse herfor, have spillet en endnu større Rolle ved dette Valg end ved det forrige. Jeg kan føje til, at denne Valgmetode har været prøvet ved en hel Række Valg, at man gentagne Gange har forandret Reglerne og stadig anset det for rigtigt at anvende denne Fremgangsmaade, selv om man meget vel har set Vanskelighederne.

Saa har et æret Medlem sagt — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Ærø (Frederiksen) —, at han var bange for, at den alt for store Kærlighed skulde dræbe dette Lovforslag. Han mente, det gik ikke an at udvide det til for mange. Jeg tror, der er Grund til at sige dette dertil, at det vil blive lidt svært at begrænse Lovforslaget til Søfolk alene. Saa vidt jeg